

VSDTP:n NELJÄS KONFERENSSI („KOLMAS YLEISVENÄLÄINEN“) ⁵⁵

SANOMALEHTISELOSTUKSESTA

I

SELOSTUS III VALTAKUNNANDUUMAN SOSIALIDEMOKRAATTISEN RYHMÄN TAKTIIKASTA

Tov. Lenin otti lähtökohdaksi sen, että Venäjän vallankumouksen objektiiviset tehtävät ovat ratkaisematta, että alkanut taantumuskausi asettaa proletariaatille tehtävän puolustaa, vastapainoksi yleiselle horjunnalle, erikoisen lujasti demokratian ja vallankumouksen asiaa. Siitä seuraa mielipide, että Duumaa on käytettävä vallankumouksen tarkoituksiin, käytettävä pääasiallisesti puolueen poliittisten ja sosialististen katsantokantojen laajan levittämisen suuntaan eikä lainsäädännöllisten „reformien” suuntaan, jotka tulevat joka tapauksessa olemaan vastavallankumouksen tukemista ja demokratian kaikkinaista typistämistä.

Tov. Leninin sanojen mukaan tulee Duumaa koskevan kysymyksen „keskiönä” olla kolmen seuraavan seikan selvittäminen: a) minkälainen on Duuman luokkakokoonpano, b) minkälaisen tulee olla ja minkälainen tulee olemaan duumakeskustojen suhtautuminen vallankumoukseen ja demokratiaan ja c) mikä merkitys on duumatoiminnalla Venäjän vallankumouksen kehityksen kulussa.

Ensimmäisen kysymyksen suhteen, Duuman kokoonpanosta suorittamansa analyysin perusteella (niiden tietojen mukaan, jotka ovat olemassa duumaedustajain kuulumisesta määrättyihin puolueisiin) tov. Lenin korosti, että paljonpuhutun niin sanotun „opposition” katsantokantojen ajaminen on III Duumassa mahdollista vain yhdellä ehdolla: vähintään 87 lokakuulaisen toimiessa yhdessä kadettien ja vasemmistolaisten kanssa. Välttämättömän enemmistön saamiseen lakiehdotuksista äänestettäessä

ei kadeteilla ja vasemmistolaisilla riitä 87 ääntä. Siis tosiasiallisesti Duuman lainsäädännöllistä toimintaa voidaan toteuttaa vain lokakuulaisten valtaenemmistön välttämättömällä osanotolla siihen. On selvää, millaiseksi tuollainen lainsäädännöllinen toiminta voi valautua ja minkälaiseen häpeäpaaluun lokakuulaisten kanssa marssiminen sosialidemokratian naulitsee. Kysymys ei ole tässä abstraktisesta periaatteesta. Abstraktisesti puhuen voidaan ja toisinaan täytyykin tukea suurporvariston edustajia. Mutta tässä tapauksessa täytyy ottaa huomioon Venäjän porvarillisdemokraattisen vallankumouksen konkreettiset kehityshehdot. Venäjän porvaristo on jo kauan sitten lähtenyt vallankumousta vastaan taistelemisen ja itsevaltiuden kanssa tehtävien kompromissien tielle. Kadettien viime edustajakokous repi lopullisesti alas viimeisetkin viikunalehdet, joilla herrat Miljukovit olivat itseään verhonneet, ja tuo kokous on suuri poliittinen tapahtuma, sillä kadetit ilmoittivat kyynillisen avomielisesti, että lokakuulais-mustasotnialaiseen Duumaan he menevät tehdäkseen lainsäädäntätyötä, mutta „vasemmalla olevia vihollisia” vastaan he ryhtyvät taistelemaan. Näin ollen kaksi Duumassa mahdollista enemmistöä, lokakuulais-mustasotnialainen ja kadettilais-lokakuulainen, yrittävät kumpikin eri teitä sitoa taantumuksen solmua tiukemmaksi: edellinen — pyrkimällä itsevaltiuden ennallistamiseen, jälkimmäinen — sopimuksilla hallituksen kanssa ja näennäisillä reformeilla, jotka verhoavat porvariston vastavallankumouksellisia pyrkimyksiä. Näin ollen sosialidemokratia ei voi asettua lainsäädännöllisten reformien tukemisen kannalle, mikä olisi samaa kuin lokakuulaisten *hallitus*puolueen tukeminen. Tällaisella poliittisella maaperällä ja tällaisten voimasuhteiden vallitessa „reformien” tie ei ole joukkojen aseman parantamista eikä vapauden laajentamista, vaan vapauden puuttumisen ja joukkojen orjuuttamisen byrokraattista säännöstelemistä. Sellaisia ovat esimerkiksi Stolypinin agraarireformit 87. pykälän mukaan⁵⁶. Ne ovat edistyksellisiä, koska ne raivaavat tietä kapitalismille, mutta sellaista edistystä ei yksikään sosialidemokraatti ryhtynyt tukemaan. Menshevit ovat pöntänneet päähänsä yhden kaavan: porvariston luokkaintressit *tulevat* törmäämään yhteen itsevaltiuden kanssa! Mutta tuossa vulgäärissa muka-marxilaisuudessa ei ole hituistakaan historiallista totuutta. Eivätkö Napoleon III

ja Bismarck kyenneet väliaikaisesti tyydyttämään suurporvariston ruokahalua? Eivätkö he „reformillaan” kiristäneet silmukkaa pitkiksi ajoiksi työtätekevien joukkojen kaulaan? Mitä perusteita on sitten luulla, että Venäjän hallitus kaupoissaan porvariston kanssa voisi myöntyä toisenlaisiin reformeihin?

*„Proletari” № 20,
marraskuun 19 p:nä 1907*

*Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstin mukaan*

2

**PÄÄTÖSLAUSELMA III VALTAKUNNANDUUMAN
SOSIALIDEMOKRAATTISEN RYHMÄN TAKTIIKASTA**

Pitäen lähtökohtanaan Lontoon edustajakokouksen päätöslauselmaa Valtakunnanduumasta ja ei-proletaarisista puolueista VSDTP:n Yleisvenäläinen konferenssi katsoo tarpeelliseksi lausua noiden päätöslauselmien kehittämiseksi seuraavaa:

1) Kolmannessa Duumassa, joka on kesäkuun 3 päivän valtiokaappauksen tulos, on mahdollista kaksi enemmistöä: mustasotnialais-lokakuulainen ja lokakuulais-kadettilainen. Edellinen, ilmentäen etupäässä maaorjuuttajatilanherröjen intressejä, on vastavallankumouksellinen ja puoltaa pääasiallisesti tilanherröjen intressien suojelemista ja vainotoimenpiteiden voimistamista mennen aina siihen saakka, että pyrkii itsevaltiuden täydelliseen ennallistamiseen. Jälkimmäinen enemmistö, ilmentäen pääasiallisesti suurporvariston intressejä, on myös ehdottomasti vastavallankumouksellinen, mutta se on taipuvainen verhoamaan vallankumousta vastaan käytävää taistelua eräillä näennäisillä byrokraattisilla reformeilla;

2) tällainen tilanne Duumassa on erittäin otollinen niin hallituksen kuin kadettienkin kaksinaiselle poliittiselle pelille. Voimistaessaan vainotoimenpiteitä ja jatkaessaan Venäjän „valloittamista” sotilaallisin voimin hallitus haluaa esittää itsensä perustuslaillisten reformien kannattajaksi. Äänestäessään todellisuudessa vastavallankumouksellisten lokakuulaisten mukana kadetit haluavat esittää itsensä ei ainoastaan oppositioksi, vaan myöskin demokration edustajaksi. Näissä oloissa sosialidemokratialle lankeaa erikoisella voimalla tehtävä paljastaa armottomasti tuo peli, paljastaa kansalle niin mustasotnialaisten tilanherrain ja hallituksen harjoittama väkivalta kuin myöskin kadettien vastavallankumouksellinen politiikka. Suoranainen tai

välillinen kadettien tukeminen — tapahtukoonpa se sitten informaatiotoimikuntana, johon kadetit osallistuvat, tai tekojensa yhdenmukaistamisena kadettien politiikan kanssa j.n.e.— olisi sosialidemokratian puolelta nyt työväenjoukkojen luokkahenkisen kasvatuksen ja vallankumouksen asian suoranaista vahingoittamista;

3) puolustaen sosialistisia päämääriään ja arvostellen tältä kannalta kaikkia porvarillisia puolueita sosialidemokratian on asetettava agitaatiossaan etutilalle sen selittäminen laajoille kansanjoukoille, että III Duuma ei lainkaan vastaa kansan etuja ja vaatimuksia, ja harjoitettava sen yhteydessä yleiseen, välittömään, yhtäläiseen ja salaiseen äänestykseen pohjautuvan perustavan kokouksen aatteen laajaa ja tarmokasta propagoimista;

4) sosialidemokratian perustehtäviin III Duumassa kuuluu hallituksen ja liberaalien ehdotusten luokkapohjan paljastaminen ja sosialidemokratian minimi-ohjelman vaatimusten systemaattinen asettaminen niitä vastaan ilman minkäänlaisia typistyksiä, kiinnittäen erikoista huomiota kysymyksiin, jotka koskevat laajojen kansanjoukkojen taloudellisia etuja (työväenkysymys, agraarikysymys, budjetti j.n.e.),— sitäkin suuremmalla syyllä, kun III Duuman kokoonpano lupaa sosialidemokraattien agitaatiotoiminnalle poikkeuksellisen runsasta aineistoa;

5) sosialidemokraattisen ryhmän on huolehdittava erikoisesti siitä, että sosialidemokraattien äänestysten yksiä taikka toisia ulkonaisia yhteensattumisia mustasotnialaislokakuulaisen tai lokakuulais-kadettilaisen liittoutuman äänestysten kanssa ei voitaisi käyttää jommankumman liittoutuman tukemisen mielessä;

6) sosialidemokraattien on esitettävä Duumassa lakiehdotuksia ja käytettävä välikysymysten esittämisen oikeutta, jota varten ovat välttämättömiä yhteiset toimenpiteet muiden kadeteista vasemmalla olevien ryhmien kanssa ilman minkäänlaisia perääntymisiä sosialidemokratian ohjelmasta ja taktiikasta ja ilman minkäänlaisen liittoutuman solmimista. Sosialidemokraattisen ryhmän on viipymättä kehotettava Duuman vasemmistolaisia edustajia perustamaan informaatiotoimikunta, joka ei mitenkään sido siihen osallistujia, mutta antaa työläisedustajille mahdollisuuden vaikuttaa jatkuvasti demokratiaan sosialidemokraattisen politiikan hengessä;

7) sosialidemokraattisen duumaryhmän ensimmäisistä konkreettisista askelista konferenssi katsoo tarpeelliseksi korostaa erikoisesti välttämättömyyttä: 1) antaa erikoinen julkilausuma, 2) esittää välikysymys kesäkuun 3 päivän valtiokaappauksen johdosta, 3) nostaa Duumassa tarkoituksenmukaisimmassa muodossa kysymys II Valtakunnanduuman sosialidemokraattisen ryhmän oikeusjutusta.

„Proletari” № 20,
marraskuun 19 pnä 1907

Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstin mukaan